

Dosarul nr. 2r-218/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător V. Holban

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători I. Secrieru, Iu. Cotruță, V. Mihaila

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Anatolii Dudnic,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolii Dudnic către Igor Yevdochimov cu privire la recunoașterea dreptului de abitație și înlăturarea obstacolelor,

împotriva încheierii din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de Anatolii Dudnic împotriva hotărârii din 16 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La 11 iunie 2016, Anatolii Dudnic a depus cerere de chemare în judecată către Igor Yevdochimov privind recunoașterea dreptului de abitație și înlăturarea obstacolelor.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Dudnic Anatolii către Yevdochimov Igor privind recunoașterea dreptului de abitație și înlăturarea obstacolelor a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 24 ianuarie 2020, Dudnic Anatolii a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

Prin încheierea din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel a lui Anatolii Dudnic a fost restituită pe motiv că apelul a fost declarat în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

La 11.03.2020, Anatolii Dudnic a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel, dat fiind faptul că nu a cunoscut despre pronunțarea hotărârii, dispozitivul hotărârii

fiindu-i comunicat la 26 decembrie 2019, iar apelul a fost depus la 24 ianuarie 2020, respectiv fiind depus în termen de o lună de la comunicarea hotărârii.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Verificând prin prisma art. 425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul declarat împotriva încheierii instanței de apel din 14 februarie 2020, este depus în termen, or, date despre recepționarea încheierii contestate la materialele dosarului lipsesc.

Examinând materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Potrivit materialelor cauzei, Anatolii Dudnic, la 24 ianuarie 2020, a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe din 16 decembrie 2019.

Prin încheierea din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel a fost restituită din motiv că a fost depusă tardiv, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, conchide despre restituirea apelului declarat de Anatolii Dudnic, dat fiind faptul că acesta a fost depus în afara termenului legal și ultimul nu a solicitat repunerea în termen pentru depunerea apelului.

În conformitate cu art. 362 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin.(1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Din normele de drept citate rezultă că atât pentru partea care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cât și pentru partea care nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu de la data comunicării acesteia.

Astfel, analizând materialele dosarului prin prisma argumentelor recursului și a prevederilor legale, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al

Curtii Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în concordanță cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Astfel, instanța de recurs constată că hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțată la 16 decembrie 2019, iar termenul-limită de declarare a apelului a expirat la 15 ianuarie 2020.

Cu toate acestea, cererea de apel a fost depusă la 24 ianuarie 2019, adică cu întârziere de 9 zile, însă fără ca să fie solicitată repunerea în termen și fără ca să fie prezentate dovezi pertinente și concludente care să justifice omiterea termenului de depunere a apelului.

În așa fel, Colegiul califică ca neîntemeiate argumentele recursului, precum că apelantului-recurent nu a cunoscut despre pronunțarea hotărârii contestate și a făcut cunoștință cu dispozitivul hotărârii după comunicarea acesteia, abia la 26 decembrie 2019, prin urmare, el consideră că cererea de apel a depus-o în termen, acest termen calculându-l din momentul în care a luat cunoștință cu dispozitivul hotărârii.

Totodată, Colegiul denotă că, la caz, instanța de apel corect a conchis că apelantul a depus cererea de apel, la 24 ianuarie 2020, dar termenul de declarare a apelului a expirat la 15 ianuarie 2020, și, astfel, sunt întrunite indubitabil temeiurile de restituire a cererii de apel ca fiind depusă tardiv, or, apelantul a omis termenul de depunere a apelului, pentru a fi repus în termen în conformitate cu art. 116 Cod de procedură civilă. Iar, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât la cererea persoanei cu prezentarea probelor care dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului și care justifică depășirea termenului de procedură.

În acest sens, instanța de recurs reține că, în cauza SRL Tudor-Comerț vs Moldova, Curtea Europeană a reiterat că articolul 6 §1 nu garantează dreptul la apel asupra unei hotărâri de primă instanță. Cu toate acestea, atunci când dreptul intern prevede un drept la apel, procedura respectivă va fi examinată ca o extensiune a procesului de judecată și, prin urmare, va constitui un drept garantat de articolul 6 din Convenție. La fel, Curtea a constatat că, în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârilor instanțelor de fond, instanța de apel este în drept să limiteze dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde legislației în vigoare.

În speță, Colegiul notează că, soluția instanței de apel privind restituirea cererii de apel a lui Anatolii Dudnic, pe motiv că este depusă tardiv, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. De altfel, instanța europeană a relatat în practica sa constantă că, dreptul la o instanță nu este absolut, la caz, ținând cont de obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și în termen.

Având în vedere cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Anatolii Dudnic.

Se menține încheierea din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolii Dudnic către Igor Yevdochimov cu privire la recunoașterea dreptului de abitație și înlăturarea obstacolelor.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru